

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Horologium aeternae sapientiae

Seuse, Heinrich

[Paris], [zwischen 1480 und 1489 oder um 1485-90]

[Capitulum] vi

[urn:nbn:de:bsz:31-293072](#)

Ad exemplar nichilomin' illi' supsbalis et supessentialis.
ac ieffabilis caritatis. i qua tu o pater celestis feruen-
tissie tuū diligis vnigenitū i spū scō. et peto vt hec laus
tā sua uiter resonet i corde tuo paēno sicut sonare cōsu-
euit suo modo oīz cytharedoꝝ ac musicaliū instrumen-
toꝝ suauis modulatio i corde iocūdo. statu iuuentutis
florido. Et i hac laude facula simul ascēdat tue laudis
tā odorifera funi vīgula tā gratiosa ac si esset cōposita
ex oībꝝ aromatibꝝ mirre et thuris. et nūuersi pulueris
pigmentarii. tā speciosa sicut cūvñali tpe flores herba-
rū pullulant in cāpis pulcris coloribꝝ. et arbores stat-
frondibꝝ ornatis gratis odoribꝝ. sicqꝝ laudis huiꝝ fa-
cula tā amorosa ac deliciosa vt in eā oculi tui delectabi-
lit̄ ferantur. tota qꝝ celestis aula resulet. et hic iugit sine
infimissione feruidissimo estu. et rapidissimo calore tui
amoris surſt̄ exurgat ex corde per deuotaz meditatio-
nē. ex labiis p̄ feruidā locutionē. et ex oībꝝ operibꝝ me-
is p̄ sc̄taz celestēqꝝ cōuulationē. Et hec laudis facula sua
a vtute oīs iūnicos repellat. grāz augeat. fine beatum
obtingeat et gliam etne btitudis acqrat. vt finis t̄paliſ
huiꝝ laudis sit inīciū etne laudis patrie celestis. Amen.

(Informatio qualiter premissa sint trahenda ad sermoes et col-
lationes.

Eplin vi.

Chēsaurus desiderabilis i ore sapientis erit
hectua p̄clarissia p̄fus doctrina. o amantis
sima sapia si fuerit talis ordinata vt nō solū
facilis sit ad itellendū. vel delectabilis ad
audiendū. led et generalis p̄ cuiuslibet statu se ad dila-
tandū. Nā. et hoc ipsū. eiꝝ p̄fecta req̄rit itegritas. Ad ve-
rū q̄p̄e amore tueqꝝ laudis cōdignā fr̄q̄tationē zel^l
ptinet aīaz. Siqđē fidelis seruꝝ et prudēs ap̄cli ordīs
imitator existens nō solū sibi. s̄z et saluti aīaz p̄ primoz
utilitati itendere fraſne caritatis obligatiōe tenet. Et
iō post p̄missa huiꝝ sapie salutaris documenta peto in

formari qualiter ad prīmōꝝ vtilitātē hanc eādē doc-
ēnā faciliter conuerte & copiōꝝ valeā dilatare. Insug
& formulā. artēꝝ tribue disciplō ſiplici cōpendiosam &
vtilē hoc idē faciēdi in quacūꝝ alia ſili matia in diſſi-
cta & ſormi vt ſic de obſtruis fauorꝝ cellulis mel pro-
ducere & panē paruulis frāgere. ac i turbas diſtribue
valeā fecūditate gratiosa. **Sapia.** **P**ulcre & cōpen-
dioſe huī eruditionē habere potis ſi documentū illud
utile ſenece famoſi cuiuſdā ad effectū curaueris mā-
dare. q̄ ſic dicit. Sapientis est ordinare. Quid huic me-
liuſ aut nobilit̄. Nā & ea q̄ a deo ſūt. ordinata ſūt. Ad
ro. xiiii. a. Qd̄ ei ordinē retinet durable erit. vt ḡ ſilī i
hoc ſicut & i premissis oībus. exēplo magis q̄ vbo te i
ſtruā de q̄ſito. Mod̄ & ordo hic moſtrat̄ t̄ erit vniuer-
ſaliter obſeruand̄. **N**ota ḡ circa premissa q̄ q̄cūꝝ ſa-
pient atq̄ feruenter nō ſolū ſelipsū: ſed & p̄miū ex hac
ſapientie docēna edificare deſiderat. ſtudioſe perqren-
do iuueniet ibi qd̄ p̄ficiat vtriqꝝ. Quedā nāqꝝ materie
talif ſūt cōpoſite vt de ſe quodamoſ ſint applicabiles
ad eiusmodi. Si qd̄ tñ aliquale diligentia voluerit ad
hibere. ſicut ſūt ō ſi ille q̄ de christi ſur paſſione. vbi ſo-
lū aduertend̄ eſt numer⁹ eoz q̄ & qualia christ⁹ paſſus
eſt. & quo in hiſ hō ſe eis dē ſpualit̄ debet cōformare. v
bi grā. Matia illa ſuperi⁹ poſita vbi dina ſapia ichoat
disciplō p̄ eī deuotioē excitāda ſuā paſſioēz erplicare
talif eſt ad pplm ordināda. Siqđ christ⁹ dei ſili ūmīne-
te ſibi paſſioē horrenda cū p̄ anguſtiis ſuguente in pri-
mo mortis gutas ſāguineas ſudando ſüderet in terrā
nichilomin⁹ tñ libere ſuā volūtātē volūtati pris cōmi-
ſit. & qd̄ ceperat deuote p̄fecit. Sic q̄libet deuot⁹ in om̄i
aduerſitatis pſlura. & tribulatiois anguſtia. licet forte
naturā habeat rēluctātē ſe paſne volūtati cōmittat. et
deuote hoc ſuſcipiat qd̄ occurrit. Et ſicut fuit christ⁹ ca-
ptiuat̄ & vinculat̄ ne q̄ vellet: poſſet abire. ſic hō ſeipꝝ

N i

debet captiuare ne sequat cōcupiscētias carnis. ac se-
sualitatis appetitū ad noctua trahentē. Itē ea dē no cte
os sibi illusiones factas ac secundias illatas ab iūq
patient sustinuit. sic hō oia vba cōtumeliosa et huius
atq̄ opprobria et cūcta mala irrogata a malis et ipso-
tunis hoibz patient ferat amore sui redēptoris similia
vel poti⁹ maiora dudū prop̄ ipsū patientis. Deinde ī
mortis discrie ad cayphā adduc⁹ vītātē non deseruit.
ipsū maledicentē et condēnatē: sed se de filiū cū om̄i
modestia cōfessus fuit. Sic ver⁹ ipsius seruus pp̄e nul-
lū t̄pale periculū deber veritatē deserē: sed vsp̄ i mor-
tē cōstans perdurare. Dulcissima nr̄ ei⁹ dilecto sibi
angustiato viso valde cōdoluit. et ei ex intimis viscer-
bz cōpassa fuit. ac amarissime fleuit. Sic fidelis aicus
suo amico dilecto mala patienti cōdoleat et cōpatiatur
Deinde cū aī presidē statueret. et iniq̄ accusationibz
false virgeret: oēz mansuetudinē et patientiā ostendit.
Sic christi ver⁹ imitator nō murmureat aut reclamet.
nec contradicat. cū indebitē ab emulis ledit aut impu-
gnat. Dīna sapi⁹ veste alba induit. et rāq̄ fatu⁹ asp-
nitur et irridetur. sic os irrisiones q̄ solent a vanis hu-
ius mūdi hoibz deū pre oculis nō habentibz; hōi spi-
rituali irrogari sufferat patiens. Spinea corona rex
glie coronatur. ceptro ac purpura sublatione delu-
dit. Sic et cū seruus christi in h̄ mūdo villipendit. ve-
lut oī honore idignus abicit. atq̄ a presūptuosis despī-
citur. et illusionibz molestāt. cogitet q̄ seruus nō ē ma-
ior dño suo. Jo. xii. b. Nec p̄ malo habear: si sumo regi
silia patiatur. Post hec nudat⁹ verberat. et flagellis
nodosis caro illa sc̄issima. et mēbra delicatissima acer-
rime dilacerant. corpus ei⁹ formosū plagi liuet. et san-
guine vndiq̄ rubet. Sic miles strenu⁹ debet corp⁹ suū
per asperitates et duricias debitas rationabiliter ca-
ligare. ne inobedient̄ icipiat recalcitrare. Tādē sentē-

Oclōs cordis i deū sēg tēdē. quatin⁹ dñs euellat pedes
suos. scilicet affectiones a laqo ois pcti pariōz dānati
onis eterne. ac introducere dignes i aulā palacii celestis.
Eōdiciones vō mali religiosi sunt hec. scilicet. p̄fvia cō-
tra suos supiores. Itē q̄rulositas. Et aut̄ q̄rulosus. qui
nil vult sustinere sed sue voluntati viuere. Lupiditas. re-
rū t̄paliū iordinata. r laxatio freni numis libera. ad cir-
cūstantias pcti carnalis. Itē defect⁹ dñe caritatis. iu-
diaq̄ fraterne p̄speritatis. honoris abit⁹ inordinat⁹. r
negligentia sc̄tāz coluetudinū. In seruicio dei sunt pi-
gri. p q̄stu rez t̄paliū solliciti. r oī tpe circa curā corpo-
ris numis stenti. Itē proni sūt imitari pot⁹ mala exē-
pla q̄ bona r suā negligentia defendere per alioz te-
piditatem. Discursus faciunt inutiles. r per colloquia
prava corūpunt bonos mores. Verba qđ habent ad
horā iterō spūlia. sed facta q̄nq̄ subintrat carnalia. ti-
mentes solū oclōs hoiz magis q̄ dei. Lor hñt munda-
nis desideriis repletū. r si qua hñt bona parua multis
malis pmixta sūt. Hoc igit̄ modo cōseqñter in oibz
alii materiis hui⁹ libri vsq; ad finē poterit qlibet stu-
diosus cū diligentia flosculos extrahē vñ possit ad salu-
tis viā p̄ximū in ducere r ad deuotionē excitare. Qd̄
sibimet faciendū iō relinqm⁹ vt ei ex h° studio fructus
salutis r merces crescat et̄ne refutatiois.

Qnalik multi fideles possūt dinā sapiaz despōsare. Et quo⁹ p
quotidiana qdā exercicia debeat se cōtinue i eius amore revo-
care.

Lplm. sextū

Venite filii audite me venite audite r narrabo.
vobis oēs q̄ timetis deū q̄ta fecit dñs aime-
mee. fecit ei m̄ magna q̄ potens est r sc̄m no-
men el⁹. Plane spectabilia et magnalia sunt
hec. tāq̄ insignia vt ex his nō īmerito admires ois hō
magnificās deū r dicens. qm̄ bon⁹ qm̄ in sc̄lm̄ mia el⁹.
q̄obrē si ego qđ iter hec sobria quadā ebrietate videar.

N 3